

kunne opretholde det Renomme, som vi, Gud ske Lov, have erhvervet os baade her i Landet og i Udlandet, hvor det jo ikke har saa lidt Betydning, at danske Papirer af en saadan Art, der ikke angive sig som Aktier og saaledes indenfor visse Grænser ere Hazardpapirer, ere saa sikre Værdier, som Papirer af den Art og som noget menneskeligt overhovedet kan være. Det er min Overbevisning, siger jeg, at det vil være en Ulykke for Landet, hvis denne Overbevisning, som nu er til Stede baade i Ind- og Udlandet, blev svækket, og det vil komme til at gaa ud ikke alene over mangfoldige Mennesker, men ogsaa over hele Samfundet og Statens Kredit. Jeg bemærker ogsaa dette, fordi jeg forleden har set udtalt med Hensyn til en Jærnbanelov, at det kunde være aldeles ligegyldigt, om saadanne Papirer, naar det var fremmede, der havde sat Penge i dem, vare mere eller mindre gode. Nej, det kan ikke være ligegyldigt, det vilde være en Ulykke for Landet, om danske Papirer, naar de melde sig paa en saadan Maade, at de maa antages at være solide, ikke ogsaa ere solide. Nu er Ulykken den — det er min Overbevisning, man sætte det op som man vil — at det er aldeles umuligt, som Forholdene nu ere, her i Danmark med Hensyn til de fleste af de Gjendomme, her er Tale om, at tilvejebringe en saadan Taksation, at den kan være tilfredsstillende overfor dem, der ville give Laan paa disse Gjendomme, saaledes at Laantagerne kunne faa et Laan, der er stort nok, et større Laan, end de kunne faa nu paa andre Maader. Jeg siger, at det er aldeles umuligt, naar der dog samtidigt skal være tilhørlig Sikkerhed for, at de, naar de skulle til Salg, virkelig ville kunne blive udbragte til saa meget, at der kommer Dækning til Stede. Spørgsmaalet er ikke, hvad Gjendommen er værd i Handel og Wandel, maatte til en enkelt Tid eller maatte overfor den enkelte Mand særegne Dugtighed, som for Tiden ejer den, eller overfor en Mand, som maatte kan købe den, fordi han er i Besiddelse af særlig Dugtighed. Nej Spørgsmaalet er, hvad en saadan Ejendom kan ventes solgt til, naar der bliver Tale om Tvangsauktion. Naar en Mand gaar fra Bedriften, og det hele skal realiseres, da er Spørgsmaalet dette, om Gjendommen ved Tvangsauktion kan sælges paa en saadan Maade, om der er al mulig Rimelighed for, at de vedkommende Gjendomme kunne udbringes til en saadan Værdi, til saadanne Priser, at Dækning kommer til Stede i alle Tilfælde, bortset fra saadanne ganske særegne Forhold, som ikke faa nogen almindelig Betyd-

ning. Men saaledes ere disse industrielle Forhold ikke her i Danmark, at man kan vente, at der, naar den Art Gjendomme, som her er Tale om, blive bragte frem til Tvangsauktion, vil være en saadan Konkurrence til Stede, at der er nogen som helst Sikkerhed for, at man kan faa dem solgte til Priser, der under andre Forhold maatte siges at være fornuftige lige overfor eventuelle Folk, der have Midler og personlige Evner til at drive en saadan Bedrift, som der her er Tale om. Jeg for mit Vedkommende erkender, at mange af de Folk, som her er Tale om, have overordentlig Vanskelighed ved at skaffe de Midler, som de kunne ønske at bruge i deres Bedrift, med mindre de selv ere i Besiddelse af betydelig Formue, og jeg siger ogsaa, at det er et uheldigt Forhold her i Danmark, og at vi maa ønske, at det maa blive forandret. Men saalænge Forholdene ere, som de nu ere, saalænge de forskellige industrielle Etablissementer ikke ere af langt større Udstrækning, end de ere i Øjeblikket, saalænge det maa siges, at der ikke er tilstrækkelig industrielle Kræfter til Stede til, at man altid kan gøre Regning paa, at der er Konkurrence om saadanne Gjendomme, naar de skulle bringes paa Markedet, er det ikke det Middel, der kan bruges til at oprette en Kreditforening. Der kan maatte bruges andre Midler, der kunde maatte være andre Maader, som jeg ikke i dette Øjeblik skal tillade mig at komme videre ind paa, og jeg skal heller ikke fordybe mig i, hvor vidt man maatte noget kunde komme de vedkommende til Hjælp og lette Udgangen for dem til paa nogenlunde rimelige Vilkaar at faa Laan, men efter min fulde Overbevisning gaar det ikke ad den Vej, der her er Tale om, nemlig ved Oprettelse af en Kreditforening. Jeg tillader mig derfor at stemme imod Loven, og jeg ønsker, at saa mange som muligt vil stemme imod den. Jeg vil i saa Henseende ligesaa lidt stole paa en Indenrigsminister til at finde Regler for Taksationen som paa nogen som helst anden. Efter min Overbevisning er det en Umulighed.

Rettelse.